

Sygn. akt II Ka 90/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

23 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Waldemar Cytrowski

Protokolant st. sekr. sąd. Irena Bąk

po rozpoznaniu 23.04.2015 r.

sprawy M. S.

obwinionej o wykroczenie z art. 51§2 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinioną

od wyroku Sądu Rejonowego w Turku z 15.01.2015 r. sygn. akt II W 656/14

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podst. art. 51§2 kw w zw. z art. 20§1 kw i art. 21§1 kw skazuje obwinioną M. S. na karę 1(jednego) miesiąca ograniczenia wolności poprzez zobowiązanie jej do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin.
2. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy w pozostałej części.
3. Zwalnia obwinioną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym od opłaty za obie instancje.

Waldemar Cytrowski

II Ka 90/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Turku wyrokiem z 15 stycznia 2015 roku w sprawie o sygn. akt II W 656/14 uznał obwinioną M. S. winną tego, że 25 sierpnia 2014r. około godz. 21:00 w miejscowości T. przy ul. (...) na terenie hotelu (...) będąc w stanie nietrzeźwości 1,75 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu poprzez uderzanie pięścią w drzwi, głośnie krzyki oraz używanie słów nieprzyzwoitych zakłóciła spokój i porządek w miejscu publicznym, tj. popełnienia wykroczenia z art. 51 §2 kw i za to na podstawie art. 51 §2 kw skazał ją na karę 10 dni aresztu.

Apelację wniosła obwiniona, która zarzuciła, iż orzeczona wobec niej kara jest zbyt surowa. W przeszłości nadużywała alkoholu i środków odurzających i aktualnie chce zmienić swoje życie.

W oparciu o ten zarzut wniosła o orzeczenie kary ograniczenia wolności poprzez wykonywanie pracy społecznie użytecznej.

Apelacja jest zasadna.

Niewspółmierność kary jest pojęciem ocennym i z powodu niedookreśloności kryteriów „współmierności” występuje często. Zmiana zatem w zakresie wymiaru kary jest dopuszczalna tylko wówczas, gdy wyrok jest tak rażąco błędny, że nie może zostać utrzymany, a więc kiedy kara w powszechnym odczuciu jest karą niesprawiedliwą.

Wobec tego, iż obwiniona odbywała już karę aresztu orzeczoną w innej sprawie i zrozumiała naganność swojego zachowania, w szczególności zadeklarowała podjęcie leczenia odwykowego, orzeczenie kolejnej kary aresztu byłoby rażąco niewspółmierne. Sąd odwoławczy zgodnie z treścią art. 33 § 2 k.w. uwzględnił sposób życia sprawcy po popełnieniu wykroczenia, a w szczególności zmianę postawy obwinionej.

Dlatego na podst. art. 51§2 kw w zw. z art. 20§1 kw i art. 21§1 kw skazał obwinioną na karę 1 miesiąca ograniczenia wolności poprzez zobowiązanie jej do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin.

Z uwagi na trudną sytuację materialną Sąd odwoławczy na podstawie art. 119 k.p.w. zwolnił obwinioną od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Waldemar Cytrowski